בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ד'**, **ד' בניסן** תשס"א (**28** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, בשנת תש"ח(1948-5708), **הותקפה שיירה להר-הצופים** המנותק, ערב מלחמת העצמאות, ע"י ערבים. נהרגו 77 אנשי "הדסה" והאוניברסיטה – רופאים, אחיות, מורים, מדענים ומלווים נוספים. בתגובה להתקפה על דיר יאסין 4 ימים לפני-כן, התקפה שהגבירה את בריחת הערבים מתחום השטח שהוקצב להתיישבות היהודית לפי החלטת האו"ם לחלוקת ארץ-ישראל, תקפו ערביי ירושלים ומגוייסים ממדינות ערב (כחודש לפני קום המדינה ופלישת כוחות הערבים מהמדינות השכנות) את השיירה להר הצופים הנצור. הקרב התנהל בשכונת שייח ג'ראח שבה מוקמו שתי עמדות בריטיות. בקרב, שנמשך שעות, נהרגו כאמור 77 מתוך 130 נוסעי השיירה ומאבטחיה, ביניהם **ד"ר יסקי, מנהל בית-החולים הדסה**. הבריטים, קרוב לוודאי בשל פרשת דיר יאסין, עיכבו את הסיוע לשיירה כמעט עד לסיום הקרב, אך בסופו של דבר חילצו את הניצולים. נסיונות ה'הגנה' וה'פלמ"ח' לחלץ את השיירה עלו בתוהו. [תאריכון מרכז ההסברה/100שנות מאבק-50 שנות צה"ל]

***

שנה לאחר מכן, **ירדן חתמה על הסכם שביתת הנשק עם ישראל** – המדינה הערבית ה-3 לעשות כן. ההסכם עם המלך עבדאללה (הקודם) דומה היה במתכונתו לאלה שנחתמו כמה שבועות לפני-כן, קודם עם מצריים ואח"כ עם הלבנון. **וואדי ערה ומסילת הברזל בין ראש העין לחדרה עברו לשליטת ישראל. המשולש חזר לידי הלגיון הירדני.** ירדן קבלה פיצוי כספי על כביש תול-כרם שנשאר בידינו. **ירושלים חוצתה והצד המזרחי, כולל העיר העתיקה והר הבית בתוכה, בין יתר אתרים קדושים לעם ישראל, נותרו בשליטת ירדן עד למלחמת ששת הימים 19 שנה לאחר מכן.** האלוף **משה דיין** ניהל את השיחות עם הירדנים. [ישראל-50]

***

על **ברכת האילנות**:

'היוצא לשדות או לגנות בימי ניסן ורואה אילנות פורחות וניצנים עולים, מברך:
=**ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובים ונאות כדי ליהנות בהם בני-אדם.**= [רמב"ם הלכות ברכות, פרק י']'

ודווקא באילנות מאכל, אבל באילני סרק אינו מברך. ומפני שבניסן דרך האילנות שיוציאו פרחים, לכן העמידו את ההלכה על יומי ניסן, אבל הוא הדין בשאר חודשי השנה, כשיראה פרחים באילנות, שיש לברך עליהם. ויש אומרים שאין מברכים ברכה זו אלא בניסן בלבד. מברכים את הברכה כשרואים לפחות שני אילני מאכל לאחר 3 שנות ערלה – ובארצנו הקדושה, נוהגים לברך על ראיית שניים מעצי שבעת המינים שארץ-ישראל משתבחת בהם: "**ארץ (חיטה ושעורה), וגפן ותאנה ורימון, ארץ זית-שמן ודבש** (=תמר)." [דברים **ח'** 8] [ספר התודעה]

ברכת הודאה זו הינה אחת מ-4 הברכות הנדירות שמברכים אותן פעם בשנה בלבד. (חידה: מהן האחרות...?) לדעה אחת, אין לברך בשבתות ובימים טובים אם יש לו פנאי לברך בימי חול. ויש מהדרים לברך דווקא בהם, וברוב עם, כדי להשלים 100 ברכות. כשיצאנו בשנה שעברה לברך, מצאנו עץ **זית** ועץ **רימון** בקרבה, ולפני שהתחלנו לברך, יצאו 2 נשים מבוגרות מביתן ובקשו להצטרף. "אשרי העם שככה לו..."

יום נעים, עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ד', ד' בניסן תשס"א (28 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יום נעים, עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)